

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Manetem hæresiarcham exagitat, & ad eius nomen alludit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

Manet Ma-
nicheorū he-
resarchā exa-
gitat, cuiusque
nomini à ma-
nia deducto
alludit, ut
Nicephorus
lib. 6. c. 31.

Exercet in nos rabiem, & infit talibus,
Si corpus istud denuo excitabitur,
Idemque rursus fata mortis sentiet,
Cum felle, phlegma, prælij modumque, habens:

Quamquam intuetur priorum vulnerum 1370

Hanc fistulam putrem, liquores corporis

Tanquam ad aciem instructam cientem maximè,

Cholera nigra, flavaque dimicantibus,

Fusaque pituita cruore cum rubro.

Labantibus cunctisque congestis simul,

Pugnam videt, non exitum certaminis:

Vibicibus nec statuit ipsis fidere,

Vt putrefactis tabe cunctis artubus

Recens cutis renascitur, non putrida:

Et copulantur scissa quæ prius, inuicem, 1380

Ex prælio quo congregi secum hæc autumat.

Aut quæ probaretur, ratio quod dicitur,

Est omnium consensus & confluxio,

Discordia cou-
cors.

Si pugna discors fuerit hæc concordia?

Quæ fluxa res concreta mox evaderet,

Præsens nisi pugnae urgeat necessitas,

Bilis calore phlegma cum fouet suo:

Aut ni iste feruor temperetur frigore,

Vel siccitas humoribus bellum inferat?

Non ergo verè prælium est hoc prælium, 1390

Sed congregandi potius illud vim obtinet,

Quàm disgregandi ritè quæ connexa sunt:

Concretionem arcens, quoad ligamina

111

Λυτῆα καθ' ἡμέρην, καὶ λαλῆ πεφυρμένα,
 Ὡς εἴηε τῶν ὄξευ γέροντων πάλιν
 Τὸ σῶμα τοῦτο, καὶ φθαρῆσεται πάλιν,
 Χολῆν ἔχον ἔσθ' φλέγμα, καὶ λύσιν μάχης·

1370 Καὶ αὖθις θεῶν τῶν ἑαυτῶν τραυμάτων
 Τὴν σπιτικὴν σύριγγα τοῖς χυμοῖς ὄλοις
 Ὡς πρὸς μάχην θήξουσιν αἴθρα πλοισμένους,
 Χολῆς μολῆς ἔσθ' ἡλῆς ξανθοπλόκου,
 Καὶ φλέγματος πρὸς αἶμα συμπεπλεγμένου·
 Καὶ σὺρρέντων καὶ πεφυρμένων ὄλων
 Μάχην θεῶν, μὴ θεῶν πῶς λύσιν,
 Καὶ μηδὲ τοῖς μάλωσι πεισθῆναι θέλων,
 Ὡς καὶ σαπέντων ἐκ φθορῆς τῶν ὀργάνων,
 Ασπίον αὐτοῖς ἀντεγείρεται δέρας,

1380 Καὶ συμβιβασμὸς γίνεσθαι τῶν χρισμάτων
 Ἐκ τῆς πρὸ αὐτοῖς ὡς νομίζεται μάχης;
 Ἡ πῶς φυλαχθῆ τὸ λογικῶς εἰρημόρον,
 Σύμπνοια καὶ σὺρροια τῶν ὄλων μία,
 Εἴθ' ἂν τὸ συμπνοῶν χρίσμα γίνεσθαι μάχης;
 Ἡ πῶς τὸ ῥέυσον ὕπερθε πεπηγμένον,
 Εἰ μὴ πρὸς τῆς ἀναγκῆς μάχης,
 Θάλασσαν δὲ φλέγμα τῆς χολῆς ἢ θερμότης,
 Ἡ συκκεραθῆ, θερμότητι ψυχρότης,
 Ἡ ξηρότης ἢ βύκμον ἀρπάσθαι μάχην;

1390 Οὐ κρείως οὖν ὅστιν ἢ μάχη μάχης,
 Σωκεπικὴ δὲ μάλλον, ἢ τὸν κελῖον
 Χωριστικὴ πέφυκε τῶν ἠρμώσμενων
 Σφίγγουσα πῶς σύμπηξιν, ἄλλοι πῶς δέσιν

α. ἔνυχον ἀε-
 μύσσει.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Λύση τὸ τοῦ σφίγγαντος ἀρρήτων κρέατος.

α πῆξι
β λύσει

Ὡς γὰρ τις οἶκον δημιουργῆσαι θέλων,
καὶ σφῆνα α πῆξας σφαιροστυπῆτου τέγης,
οἷδεν μόνος ὃ σφίγμα, καὶ β λύξ μόνος·
οὕτως ὁ πλὴν ἐντρύχων οὐσίῳ κλίσας,
ὅταν δέοι τὸν οἶκον ἤθεῖν εἰς λύσειν,
οὐ φλέγμα κινῆ ἔχολλῶ πρὸς πλὴν λύσειν,
Ὡς ἐνδεὴς ὢν ὑλικὸς παρεργάτου.

1409

ἀλλ' ἐκβόλων τὸν σφῆνα τὸν ψυχοκράτην,
Ὡς οἷδεν, ὡς ἔσφιγγε, ἔχολλῶ μόνος.

ὅταν δὲ πλὴν συμπηξῖν ἀρμόσται θέλη,
κτίσται γὰρ αὐτῆς βούλεται πλὴν οἰκίαν,
Γτῶσιν παροῦσιν ὄξ ἀδύλων πνυμμάτων
εἰ καὶ χολλῶ καὶ φλέγμα καὶ πνύμα λάβοι,
ἀσβεστον ὡσαύτ' συμβαλῶν ὄγρακω·
χυλοὶ γὰρ εἰσι καὶ μέρη τοῦ κλίματος·
τὸν σφῆνα πῆξας, ὥστε λύσται μινκέτι,
ἀφθαρτον λιμῆρ' ἔξεγείρη πλὴν φύσιν.

1410

γ ἐν ἀλλαγῇ

Πλὴν τῶν πρὸς Μανέντα τὸν μεμνηνῶτα,
Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ὡς γ ἐνδιαχρῶν δέον
τὸ θνήσκον λιμῆρ' τῆτο πρὸς λαβὴν δέρας,
Ὁ ἀπείρεται μὲν ἐν φθορᾷ τεταμμένον,
ἀνίσταται δὲ τῆς φθορᾶς ἀπτερόφως,
ἀφθαρτον, ὡς ἔδοξε ὃ πρῶτον ἐργάτη.
οὕτως ὁ πλάσῃς καὶ τε χυλῶσται θέλη
τὸ σῶμα τῆτο, καὶ τε λεπτῶσται πλέον,
Ὁμως ἀσπῆλον τῆν σαπέντων πλὴν φύσιν,
Ὡς τσαῦμα νεκρὸν, δερματοῖ ἔχ συλλέγη.

1420

Ἀρχεῖ

Isthæc ligantis robur ingens dissipet.

Vt architectari domum si quis velit,
Ille cuneum testudini tecti inferens,
Nexum tenetque solus, & soluit vbi vult:
Sic carnis hanc qui condidit substantiam,
Cùm destrui totam necesse sit domum,

*Dei cum Ar-
chitecto com-
paratio.*

1400 Non phlegma nec bilem ciet soluens opus,
Vt artificis opera & manu cuiusdam egens:
Sed amouens cuneum, animi retinaculum,
Vt nouit, vt ligauit, idem diruit.

At cùm coagmentata vult componere,
(Nam denuo ædificare libet istam domum,
Quæ corruiat vi flaminum latentium)

Si spiritum, bilem atque pituitam capit,
Calcem quasi addat fabricæ testaceæ:

1410 Atenim sapores conditi operis membra sunt:
Ita cuneum infigans vt haud solui queat,
Nostram excitat naturam, & æternam facit.

Hæc in Manetem mente captum dixero:

Nam scimus immutationem consequi
Mortale nostrum corpus, & nostram cutim,

*Maneti ma-
niam arguit.*

Quæ seminatur morte in atra condita,
Resurgit at contrario morti modo,
Aeterna, vt opifici omnium visum est Deo.

Sic conditor, seu corpus humore hoc velit
Exuberare, aut tenue, gracileque reddere,

1420 Non iam caducam fragilium naturam, vti
Emortuam plagam, cute obducens tegit:

N. iij